

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni Stanisława Gieszkowskiego.

IMIONA RZYMSKIE
Jutro Leonarda Wyżn.

Zaliczenie na trzy miesiące złotych dziesięć, miesięcznie złotych cztery, numer pojedynczy groszy dziesięć.

IMIONA SŁAWIAŃSKIE.
Jutro Wszewład.

GAZETA KRAKOWSKA.

OBSERWACYJNE ETEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Barometr do 0° Reaumur- ra w miarze Paryżkiej	Stopnie ciepła podług Reaumur	Psycho- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska nawpewitrzne i różne uwagi
6 27 ^o	3 ^o 843	+ 3,	0 ^o 2,	57	WP1 Wschodni słaby	Pogoda z Chmurami
4 2	3, 450	+ 11,	4 ^o 3,	69	Wschodni słaby	Mgła
10	3, 914	+ 4,	8 ^o 2,	71	„ „	Pochmurno

Wiadomości zagraniczne.

— Paryż 18 Października. —

Marszałek Soult miał wczoraj przybyć do Paryża.

Zapieczone listy do deputowanych oznaczające zagajenie izb na dzień 28 b. m. zostały już wydane, i dla tego nie zdaje się żeby odroczenie izb nastąpiło.

Moniteur parisien oświadcza iż nie tylko prace około obwarowania Paryża nie ustają, ale nawet, że przedsięwzięte zostały środki uzbrojenia go.

Czytamy w *Temps*: »Dobrze zawiadomione osoby zapewniły dziś wieczorem, iż królowa rejentka hiszpańska przed kilku dniami przybyła do Portu Vendres. Dodają, że królowa Krystyna oburzona jest przeciw Francji za to, że rząd francuzki nie przyniósł jej skutecznej pomocy, i dla tego oświadczyło że nie zatrzyma się we Francji i zaraz się uda do Włoch.

Sentinelle de la Marine donosi, iż wszystkie listy z wschodu przez Malte, otwierane są przez władze angielskie i to zupełnie jawnie, albowiem po przejrzeniu pieczętowane bywają pieczętką z napisem: »Otwarty i na powrót zapieczętowany.

Generał Montholon otrzymał pozwolenie dzielenia więzienia z xięciem Ludwikiem i wczoraj już odwieziony został do Ham.

Moniteur zaprzecza twierdzeniu, jakoby Darnes służył w roku 1830 u xięcia de Conde.

— Dnia 21 Października. —

Moniteur parisien potwierdza urzędownie wiadomości, że królowa Krystyna przybyła do Port Vendres i stamtąd przez Perpignan i Montpellier zwróciła się ku Marsylii. »Zdaje się mówi inny dziennik, że królowa Krystyna przed dwoma już tygodniami napisała własnoręczny list do króla Ludwika Filipa, w którym objawia zamiar zrzeczenia się rejenjcy. Odjazdowi królowej rejentki nie stawiono żadnych przeszkód, tylko Espartero miał żądać aby królowa Izabella pozostała na ziemi hiszpańskiej i aby królowa rejentka zrzekła się swojej listy cywilnej. Pan Mathieu de la Redorte zaprzestał swoich obowiązków, ponieważ był uwierzytelnionym przy dworze królowej rejentki, przeciwnie zaś poseł angielski pozostał nadal w dotychczasowym położeniu jako zakredytowany przy dworze Izabelli II.

Jeden z tutejszych dzienników zawiera co następuje: »Z pewnego źródła dowiadujemy się, że poseł angielski lord Granville wczoraj przedłożył panu Thiers odpowiedź gabi-

netu londyńskiego na memorandum francuzkie z dnia 8 b. m. w której lord Palmerston oświadcza, iż rząd angielski nie może unieważnić dymissyi Mehmeda Ali zarządzonej przez sultana, albowiem tym sposobem zwiększyły tylko moralną siłę buntowniczego wazala. Ta odpowiedź gabinetu angielskiego miała sprawić wielkie wrażenie w gabinecie francuzkim i dało powód do żywych rozpraw.

Przez okręt angielski otrzymaliśmy wiadomość, że fregata *La Belle Poule* przybyła do portu S. Heleny.

Wszyscy ministrowie udali się wczoraj do S. Gloud, dla podania królowi projektu mowy tronowej.

Czytamy w liście z Algiera 11 października: Odyła się krótka ale świetna wyprawa. Jenerał Changarnier miał polecenie odprowadzenia licznych konwojów z rozmaitemi zapasami dla garnizonu w Miliana, z kolumną około 6000 ludzi. W pochodzie do Miliana kolumna ta odbyła kilka potyczek i nieprzyjaciel chociaż znacznie przewyższający liczbą i zajmujący najlepsze pozycje, ciągle był zwyciężany. Podług oświadczeń naszych oficerów, wrabowie postradali 1000 do 1200 żołnierzy. My mamy 50 do 60 poległych i 140 raniomych. Kolumna ta wróciła teraz do Blidah, i przywiozła smutne doniesienia z Miliana. Garnizon tego miasta przez niedostatek i choroby prawie zupełnie został rozprężnięty. Z 1500 ludzi, których tam zostawiono, znalaziono tylko około 500 chodzących trupów. Nasze waleczne wojsko cierpiało niedostatek wszystkiego i to przez długi bardzo czas; jest to wielkie nieszczęście, którego nie można dość odżałować. W Medeah mają rzeczy w najgorszym być stanie.

— Dnia 22 Października. —

Wczoraj już mówiono, że pan Thiers w skutku niezgodności w zdaniu między nim i królem w przedmiocie mowy tronowej, podał swoją dymissyę. Dzisiejsze wyrażenia dzienników nietylko potwierdzają tę pogłoskę, ale nawet donoszą, że cały gabinet podał swoje dymissyę, jednak do odejścia poczty dymissyę te nie były przyjętymi. *Constitutionnel* w drugim wydaniu dzisiejszém zawiera następujący artykuł: »Dowiedujemy się z pewnego źródła, że istotnie wszyscy ministrowie z powodu projektu mowy tronowej, podali swoje dymissyę. Donoszą, że hrabia Molé i marszałek Soult zostali powołani do zamku. Ten wypadek przed samem prawie zebraniem się izb sprawił głębokie i bolesne wrażenie.« —

W litografowanej korespondencyi czytamy: Ministrowie udali się w ciągu dnia wczorajszego do króla, dla przedstawienia mu projektu mowy tronowej. Ponieważ król uporczywie opierał się przyjęciu jej zbyt wojowniczych wyrażen, przeto ministrowie o godzinie 3ej po południu, podali swoje dymissyę. Na przedstawienie jednak pana Pelet de la Lozere, miano się zebrać powtórnie o godzinie 8 wieczorem, dla przyjęcia ostatecznego postanowienia króla. Pan Thiers oświadczył swoim przyjaciołom, iż postanowił nie dozwalać żadnym modyfikacyi w ułożonym przez gabinet projekcie mowy tronowej. O godzinie w pół do pierwszej w nocy ministrowie podali na nowo z naleganiem swoje dymissyę, a król oświadczył, iż raczej złoży koronę, a niżeli przystanie na odczytanie mowy tronowej, któraby skompromitowała położenie Francyi względem całej Europy.

W miejsce zmarłego jenerała Fririon, mianowany został komendantem inwalidów jenerał porucznik Petit.

— Londyn 17 Października. —

Ministryalny *Globe* jest tego zdania, że rzeczy spokojnie się teraz zaczynają układać. mniemają, mówi ten dziennik, że między francuzkim i angielskim rządem uczynione już zostały niejaki wstępne kroki, ku usunięciu nieszcześliwego nieporozumienia, w przedmiocie sprawy wschodniej. Obostrzone wyjaśnienia otworzyły drogę, do rozsądniejszego rozstrzygnięcia tej kwestyi.

Morning Herald zapewnia, że lord Palmerston obstaje przy dymissyi Mehmeda Ali, która dotychczas uważaną była tylko za dzieło lorda Ponsonby.

Mówią, że lord Palmerston w najwyższy sposób niekontent był z tego, że memorandum pana Thiers, któremu wręczone było w poniedziałek, w wtorkowym numerze dzienników *Times* i *Morning Herald* zostało wydrukowane, pierwój nim on sam mógł swoim kolegom o odebraniu go donieść. Pan Guizot jednak miał oświadczyć, iż to stało się bez jego wiedzy, i że niepodobna aby ten dokument ze strony poselstwa francuzkiego udzielony był tym dziennikom, ponieważ przez cały poniedziałek zajmowano się przepisywaniem go. Nie pozostaje więc żaden inny domysł, jak, że te dzienniki otrzymały ten dokument z Paryża.

Dzisiaj na giełdzie nie okazało się żadne nadzwyczajne poruszenie, ale zewnątrz giełdy wydarzył się pewny upadek, mniemają jednak,

że i to da się bez wielkich trudów uporządkować.

— *Konstantynopol 7 Października.* —

W skutku nadzwyczajnych wydatków jakie porta czynić musiała na uzbrojenia które w ostatnich czasach i dotąd mają miejsce, skarb publiczny jest tak wyczerpany, że rząd musiał się uciec do zwykłej teraz pomocy, to jest pożyczki krajowej. Pożyczka ta wynosi nominalnie 20 milionów i przyszła do skutku z przystąpieniem Anglii.

Z Syrii nie nadeszły żadne nowe doniesienia. Paropływem, który jutro udaje się z tąd do Syrii, przesłane zostają konsulom Austrii i Pruss ponowione rozkazy udania się bezwzględnie do stolicy. Według tego jak rzeczy stały przy odejściu ostatniego statku z Syrii, można prawie na pewno liczyć, że przed nadejściem zlej pory roku, kwestya egipska będzie uporządkowaną zupełnie, i że przy licznej zbiegostwie Egipcyan, tudzież licząc 10,000, które wkrótce udadzą się z tąd do Syrii nie będzie potrzeba żądać posiłków wojskowych ze strony Anglii i Austrii. Znajduje się tu mnóstwo oficerów obcych, którzy chcą popłynąć do Syrii, dla poświęcenia usług swoich chorągwi tureckiej przeciw Egiptowi.

— *Alexandrya 27 Września.* —

W dniu 24 wydał pasza rozkaz aby prawie zupełnie rozbrojona flota wypłynęła z portu, rozpoczęto zatem prace z nieprzerwaną gorliwością. Dziś wieczorem 10 okrętów liniowych i 20 fregat przygotowano już zupełnie do wypłynienia. 3 okręty liniowe angielskie cofnęły się nieco, zapewne aby nie przeszkadzać wypłynieniu floty a potem znaleźć sposobność zatopienia albo zabrania okrętów. Nikt nie zna powodu tego kroku. Może być, że pasza wydał ten rozkaz jedynie dla odżywienia nieco męstwa, które zachwiało się bardzo w skutku wyjazdu czterech konsulów. Nie wierzymy silnemu oporowi paszy, kiedy już przekonał się, że mocarstwa nie żartują z środkami przymusu, i że istnienie jego jest zagrożonem, ustąpi on niewątpliwie, ale zachodzi pytanie, czy nie zapóźno. Powszechne zmieszanie i sparaliżowanie ducha, postrzegać się daje szczególnie u dygnitarzy dworu wice-króla, zdaje się, iż oni nie chcą się ludzi względem ostatecznego rezultatu oporu. Ale nikt nie śmie powiedzieć paszy czystej prawdy. Z pałacu gubernatora Alexandryi Muharem Beja, prowadzono wczoraj przez cały wieczór wielbłądów z pakunkiem do kawału Mahmu-

die, zdaje się, że on przesyła swoje kosztowności do Kahiry, ponieważ nie sądzi, żeby tu były bezpiecznymi. Nawet europejscy pochlebcy paszy, którzy go tak daleko doprowadzili, spuścili z tonu; wszędzie pokazuje się twarze smutne, wypłynienie floty obudza obawę, a w razie gdyby ją jakie nieszczęście spotkało, lękają się reakcyi, ze strony ludności, której skutkiem byłoby może wymordowanie wszystkich europejczyków. Konsul francuzki otrzymał dla konsulatu i kościoła katolickiego pułk piechoty na straż, ale cóż pomoże jeden pułk przeciw gwardyi narodowej, a szczególnie przeciw 20,000 żon żołnierzy morskich, które jak furycy rzucają się na Europejczyków.

Pogłoska, że anglicy zdobyli Moka, zdaje się potwierdzać, takż los spotkać miał Da-udda. Ostatnim paropływem przybył z Francyi podpułkownik inżynierów, który ma wspierać paszę swemi radami w przedmiocie tu-tejszego obwarowania. Ale na nieszczęście nazajutrz po przybyciu swoim, przez upadek z konia złamał nogę.

Rozmaitości.

Gazeta wychodząca w Kolonii niedawno zawiarała dziwne doniesienie pewnej wdowy, która dla osobliwości, zareczając za autentyczność, dosłownie przytaczamy: »Wewnętrzne uczucie mego kochanego męża dnia 16 b. m. łagodnie i słodko przentosiło się do wieczności. Nikt nie zna lepiej odemnie moich cierpień, zwłaszcza przy obecnej miejscowości, zatamowania fabryki i ciężaru, który w ogólności na mnie się zwała. S. p. nieboszczyk Fryderyk M. był moim małżonkiem w całym znaczeniu tego wyrazu, dzielił, ze mną wszystkie niebezpieczeństwa tegoż życia i dla tego wszystkim życzeń z duszy tak wczesnego i słodkiego zgonu. Używać z boleścią niedorzeczności życia, jest cnotą i pojęciem, cierpliwość, bacność, smutek i zachwycenie, również jak pokój w naszym łonie, więcę są warte od złota i cnoty. Interessa idą swoim порядkiem, jako wdowa będę wszystko czyniła, co tylko będzie w mojej mocy.«

— Jeden z dostrzegaczów tegoczesnych, ogłosił uwagi doświadczeniem wsparte, że odzież skromna, nieco zaniedbana ale czysta chód nie prędki i nie powolny, postawa ani sztywna ani opuszczona, oznacza człowieka dobrego i rozsądnego. Kto podryguje w cho-

dzeniu, mruga oczami, i często twarz naprzód wychyla, jest gadułą lub człowiekiem złośliwym. Jegomość wymuskany, często gładzący, sobie włosy, okazujący część ubioru chustką ocierający tożurek z przodu rękawem, jest człowiekiem próżnym, drażliwym. Ludzie również dumni, jeden niższy w stopniu drugi wyższy, nie witają się na ulicy, tylko udawają, że nie widzą się wcale. Rywale witają się przygryzając wargi; wierzyciel wita jakby zakłopotany, dłużnik wita prędko, przyjaźń wita ręką, miłość wzrokiem.

Zarazu odkryta w rosie.

Pan de Gasparin był minister francuzki, a obecnie członek paryzkiej akademii nauk, przez kilka lat zbierał rosę spadłą w nocy, w czasie zarazy i uważał że zawsze tworzyła się w niej miazma zdolna pozbawić życia

zwierzęta, które były potarte tym jadowitym płynem. Życzyćby należało, aby to spostrzeżenie zwróciło na siebie uwagę fizyków i lekarzy, tudzież ażeby tego rodzaju doświadczenia zostały wznowione, które zdaje się mogłyby doprowadzić do bardzo ważnych odkryć dotyczących chorób zaraźliwych.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 4 do dnia 5 Listopada.

Eger Antonina ob., Lisowski Alexander ob., z Komar Wincenty ob., Sanguszko Władysław książę, z Galicyi; — Hiscock Tomasz, Bournier, z Pruss.

Wyjechali z Krakowa.

Zieliński Józef, Penczkowski Paweł obywatel, d Polski.

Doniesienia Urzędowe.

Nro 7690.

WYDZIAŁ SPRAW WEWNĘTRZNYCH I POLICJI
W SENACIE RZĄDZĄCYM

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Z powodu nierozpoczęcia budowy kanałów w trakcie Austr. Prusko Szlązkim przez Wojciecha Owcę no mocy protokołu licytacji pod dniem 21 sierpnia r. b. odbytej, Wydział stósownie do uchwały Senatu Rządzącego z dnia 14 b. m. i r. N. 6136 podaje do powszechniej wiadomości, że nowa na koszt i risico pomienionego przedsiębiorcy licytacja na wypuszczenie w przedsiębiorstwo na prawy uszkodzonego w sekcji 9tej tudzież budowy dwóch nowych w sekcjach 6 i 8, kanałów odbędzie się w biurach Wydziału w godzinach przedpołudniowych na dniu 19 listopada r. b. warunki też same które przy poprzedniej licytacji użyte były, ze zmianą jedynie terminu rozpoczęcia i wykończenia roboty, takowa z nadchodzącą wiosną 1841 r. rozpoczętą i z dniem 1 czerwca t. r. ukończoną być winna. Cena do pierwszego wywołania złp. 506 gr. 17 naznacza się, to jest taka jaka w kosztorysie jest zamieszczona. Na vadium pretendent każdy złoży złp. 50.

O innych warunkach w biurach Wydziału wiadomość powziętą być może.

Kraków dnia 31 października 1840 r.

Senator prezydujący

J. KSIĘŻARSKI.

Referendarz L. Wolff.

Nro 5778.

TRYBUNAŁ I. INSTANCYI.

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Gdy w massie Salomei Wasikiewiczowej w Krakowie w r. 1822 zmarłej znajduje się w depozycie sądowym kwota 143 złp. 4 gr. po odebranie której, dotąd nikt się nie zgłosił. Trybunał przeto po wysłuchaniu wniosku urzędu publicznego, wzywa wszystkich prawo do powyższego spadku mieć mogących, aby w terminie miesiący trzech po odebraniu rzeczonoego spadku, z stósownemi dowodami zgłosili się, w przeciwnym bowiem razie massa ta jako opuszczona skarbowi publicznemu przyznana będzie.

Kraków d. 17 października 1840 r.

Zastępca Prezesa Sędzieja Appell.

M. SOCZYŃSKI.

(3r.)

Z. Sekr. Tryb. Brzeziński